

Feeling / Emotion	ที่มาที่ไปของความรู้สึก Context	Meaning/Keywords
<p>เชื่อมั่น</p> <p>↓</p> <p>Objects</p> <p>นศ. คนที่ 1</p>	<p>ตอนมัธยมปลายได้มีการแข่งขันออกแบบบัตรลาย M Gen เพื่อนในกลุ่มของผมได้ลงแข่งขันออกแบบและลายที่เพื่อนผมออกแบบได้รับรางวัลชนะเลิศ ทาง Major จึงได้นำลายนี้ไปสกรีนลงบัตร M Gen และนำมาขายให้กับเด็กในโรงเรียนของผมเท่านั้น ผมและเพื่อนๆทุกคนก็ได้ซื้อบัตรนี้เก็บไว้กับตัวเอง บัตรนี้จึงกลายเป็นบัตรที่ไม่มีขายที่ไหน เป็นบัตร Limited หรือก็คือบัตรเฉพาะเด็กโรงเรียนผมเท่านั้นที่มี ถึงแม้ว่าบัตรนี้จะได้ใช้หรือไม่ได้ใช้ ผมก็เชื่อมั่นว่าเพื่อนๆทุกคน จะเก็บรักษาบัตรใบนี้ไว้ เพราะเปรียบเสมือนว่าบัตรนี้เป็นตัวแทนที่เต็มไปด้วยความทรงจำมากมายกับเพื่อนสมัยมัธยม เมื่อไหร่ที่มองก็ชวนให้นึกถึงเรื่องราวความทรงจำที่มีความสุขกับเพื่อนสมัยมัธยมปลาย</p> <p>นศ. คนที่ 1</p>	<p>ความทรงจำ การแข่งขัน ชัยชนะ</p> <p>นศ. คนที่ 1</p>
 <p>นศ. คนที่ 2</p>	<p>ตอนมัธยม ได้อยู่ชมรมหุ่นยนต์มาตั้งแต่ ม.1 - 6 ทั้งได้ลองเล่น ลองทำต่างๆ ลองประกอบ บันไดเป็นสิ่งที่เราชื่นชอบเลยว่าเราทำได้ เรามีความสามารถที่จะใช้มัน จนได้มีโอกาสได้ไปแข่งก็ลงแรงกับมันไปหลายเดือนกว่า เราซ้อมมัน แก้มัน จนถึงเวลาแข่งมีความพร้อมที่จะแข่งและเชื่อมั่นที่จะได้รับรางวัลมาให้โรงเรียน และผลก็คือได้รับรางวัลชนะเลิศ เป็นความทรงจำที่ดีเลย แต่ก็ไม่ได้คิดไปจากที่คาดไว้เพราะเรารู้อยู่แล้วว่าเราทำได้ มันเป็นความเชื่อมั่นที่อาจจะดูเหมือนโอ้อวดแต่ถ้าได้มาลองดูจริงๆ ก็จะรู้เลยว่าสิ่งที่ตัวผมเชื่อมั่นว่าทำได้มันมาได้จริงๆ</p> <p>นศ. คนที่ 2</p>	<p>ความพยายาม ความสำเร็จ ความภาคภูมิใจ การเติบโต</p> <p>นศ. คนที่ 2</p>
 <p>นศ. คนที่ 3</p>	<p>กระเจกนั้น เป็นสิ่งที่ผมและเราทุกๆคน ได้ยืนมองมันมาตั้งแต่ยังเป็นเด็ก ทุกครั้งที่ผมส่องกระจกทำให้ผมได้เห็นตัวตนของผม ได้เห็นพัฒนาการทางกายภาพของตัวเอง ทำให้ผมรู้สึกมั่นใจทุกครั้งที่ได้เห็นตัวเอง ทุกครั้งที่สีหน้าแห่งความมุ่งมั่นมันสะท้อนออกมาจากกระจก ทำให้เราเกิดความเชื่อมั่นได้ทุกครั้งที่เราชี้ให้กับตัวเอง</p> <p>นศ. คนที่ 3</p>	<p>ตัวตน มุ่งมั่น เชื่อมั่น</p> <p>นศ. คนที่ 3</p>

Meaning/Keywords

Visual
Element 1

Visual
Element 2

Visual
Element 3

Visual
Element 4

Visual
Element 5

ความทรงจำ
การแข่งขัน
ชัยชนะ

นศ. คนที่ 1

ความพยายาม
ความสำเร็จ
ความภาคภูมิใจ
การเติบโต

นศ. คนที่ 2

ตัวตน
มุ่งมั่น
เชื่อมั่น

นศ. คนที่ 3

ข้อผลงาน

การเดินทางที่สุดท้ายแล้วเราจะ...

ผลงานชิ้นนี้ต้องการส่งสารถึงผู้ชม
ได้รับรู้ว่

ชีวิตคนเราเปรียบเสมือนการเดินทาง บุคคลภายในภาพที่ใช้ชุดสุทและอยู่ในกรอบรูปภาพ อาจจะหมายถึงตัวเราเองหรือคนที่เรารัก โดยจะสามารถสะท้อนถึงการเดินทางหรือเส้นทางชีวิตที่ได้พบเจอมา แขนอนอยู่แล้วว่าเส้นทางของเรา ต่างพบเจออะไรมากมาย ถ้าเปรียบเทียบกับตู้โทรศัพท์ภายในรูป เราได้เห็นพัฒนาการของโทรศัพท์ มันก็เปรียบเสมือนวิวัฒนาการหรือการเติบโตของเรานั้นเอง เครื่องบินเปรียบเสมือนความไฝฝ ความทะเยอทะยาน อยากที่จะเป็นนักบิน อยากที่จะพาครอบครัวไปเที่ยวรอบโลก กรอบรูปเป็นเหมือนกับความทรงจำ ที่ได้พบเจอมา จากการไปเที่ยวหรือสิ่งต่างๆที่เรา มันก็ทิ้งสิ่งเหล่านั้นให้กลายเป็นภาพหรือความทรงจำ หนังสือเปรียบเสมือนการเรียนรู้บนเส้นทางชีวิต หรือ ประสบการณ์จากการทำสิ่งต่างๆ ภาพของพระเยซู เปรียบได้ดั่งศาสนา ที่เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของเราและแน่นอนว่า ทุกอย่างที่ได้กล่าวมา อะไรคือสิ่งที่ทำให้เราสามารถมีกำลังใจในการใช้ชีวิตบนเส้นทางต่างๆที่เราอาจได้เจอเหล่านี้ต่อ มันก็คือความสุขนั่นเอง ความสุขอาจจะเป็นความสุขในวัยเด็กของคุณ จากการซื้อของที่คุณชอบ เด็กผู้ชายอาจจะชอบ รถบังคับ รถกามิยา หรือเกมบอยที่คุณชอบ หรือเป็นตุ๊กตา เลโก้ที่คุณหลงรัก ความสุขอาจเป็นความพอใจในผลงานที่คุณทำ ความสุขอาจเป็นสิ่งที่คุณภาคภูมิใจจากการได้รับยศตำแหน่งหรือรางวัลที่ได้จากความพยายามของคุณ หลายคนในวัยเด็กคงจะรู้จักกับกามิโกตจิ ตัวเราก็เหมือนกับตัวละครที่อยู่ในเครื่องนั้น อาหารในเกมเปรียบได้กับความสุขที่ทำให้เรามีกำลังใจที่จะโตขึ้น เราจะต้องเลี้ยงให้มีความสุขเขาไปเรื่อยๆ แล้วเขาจะโตขึ้น แต่ถ้าเราไม่เติมความสุขเข้าไปเลย มันก็จะทำให้ตัวละครโทรมลงเรื่อยๆจนถึงขั้นตายจากไป ผมอยากททุกาคนที่ได้มองเห็นภาพนี้ อยากรที่จะให้รู้ว่าการเดินทางของคุณ เส้นทางชีวิตของคุณ เดินทางด้วยความสุข เหมือนกับรถที่เติมน้ำมันแล้วไปต่อได้ อย่างเป็นรถที่ไม่เหลือน้ำมันจะไปต่อให้ใช้ชีวิตต่อไปเรื่อยๆ เพราะสุดท้ายแล้วปลายทางชีวิตของคนเราจะ... ให้ลองมองดูสิ่งที่เราสุขที่สุด มองที่ๆเคยไปประจำ มองที่ๆเป็นของเรา อาจจำเสียงแม่ปลุกให้ลุกขึ้นต้น ความสัมพันธ์ ความสำเริง จบและเจ็บตามอติภาพ เราไม่สามารถฝืนกฎของธรรมชาติได้ เพราะสุดท้ายแล้วเราจะลืมทุกสิ่ง สุดท้ายแล้วสิ่งที่เรากำมาจะถึงทุกอย่าง และสิ่งที่น่ายืนต้นของความทรงจำคือยังจำได้ว่าเคย สิ่งที่น่ากลัวที่สุดของมันเป็นคือมันจะจางอะไรไม่ได้เลย สักวันเราคงถูกลืมเลือนไม่ต่างกัน สุดท้ายมันก็เท่านั้นเอง จงใช้ชีวิตบนเส้นทางของความสนบสนิบ

สมาชิกในกลุ่ม

1. นายจิรสิน จัตุบรรณรงค์ 63130500011
2. นายกรรณภูมิ คงนริเฉลิม 63130500044
3. นายนฤเบศร์ พิศรสันญา 63130500068

Collage Art

